

**Petri Ridolphini J. C. Nobilis Cortonensis, Patritiiqve
Romani, Ac Protonotarii Apostolici, De ordine procedendi
in Iudiciis in Romana Curia Praxis Recentior**

Ridolfini, Pietro

Coloniae Agrippinae, 1680

Caput VII. De remedio, l. fin. C. de edict. div. Adr. tollen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-99137](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-99137)

non provenit ad effectum, de quo agitur, ex confirmatione Apostolica, nisi ab initio fuisset condita autoritate Papali, Rota dec. 250, n. 4, & seq. post Pacif. de Salv.

158 Unde inferitur, quod cum statutum urbis fuerit conditum autoritate summi Pontificis, & a Deputatis ab eo, ac proinde etiam a Papa confirmatum, dicitur habuisse originem ab ipso Summo Pontifice, & sic tamquam Papale, ligat clericos, & personas, & bona Ecclesiastica, Seraph. decif. 794, n. 26. Rota decif. 452, n. 1, par. 1, divers. & decif. 37, n. 2, & seqq. & decif. 250, n. 2, & seqq. post Pacif. de Salv.

159 Tertiò non habet locum, quando sententia continet mixturam, & connexitatem cum petitorio, Scac. de appell. qu. 17. limit. 6. memb. 9. Put. decif. 278, n. 2, lib. 2, & decif. 108, lib. 3, Rota dec. 243 num. 2, & dec. 253, n. 3, post Pacif. de Salv. & dec. 305, n. 13, par. 6. recent. Cavalier. dec. 505, n. 1, & dec. 510, n. 1.

160 Sed hoc procedit, quando mixtura, & complicatio est in ipsa sententia, non autem quando esset tantum in processu, quia tunc intelligeretur ad effectum colorandi possessorium, si Index postea in sententia ad possessorium tantum se restituit, Rota dec. 263, n. 1, & seqq. par. 1. divers. nam tenor sententiae debet ad hoc attendi, Rota in Romana melioramentorum, 24 Novembris 1617 coram bon. mem. Ubaldo, prout nec etiam quando complicatio non esset clara, sed verba sententiae essent dubia, dummodo constet Iudicem voluisse procedere in solo possessorio, Cavalier. dec. 499, n. 4.

162 Quartò eo minus habet locum, quando sententia fuit lata in petitorio, Seraph. dec. 536, num. 9. Rota decif. 230, num. 2, & decif. 242, n. 2, post Pacif. de Salv.

163 Quintò non habet locum in jurisdictionalibus, quia jurisdictionalia habent admixtam causam proprietatis, Rota dec. 252, n. 1, post Pacif. de Salv.

164 Sextò non habet locum, quando sententia est notoriè injusta, Gregor. dec. 491, n. 5, Buratt. dec. 151, num. 10. Rota decif. 187, num. 1, par. 7, recent.

165 prout nec quando sententia non iustificatur ex actis, Corn. conf. 10, n. 2. vers. Nisi forte dicere- tur, lib. 4. Rota decif. 445, n. 6, par. 1. divers. sed ex eisdem actis factis ante sententiam, constat de illius injustitia, Seraph. decif. 701, n. 3, Rota dec. 31, n. 1, post Pacif. de Salv. & dec. 391, n. 6, & n. 8, par. 2, recent. Buratt. decif. 630, n. 2, & dec. 850, n. 4. adeò quod ad effectum, de quo agitur, non possit ex noviter deductis iustificari, Corn. d. conf. 10, n. 2, vers. Nisi forte, lib. 4. Rota decif. 446, n. 8, par. 1. divers. ubi quod ita pluries resolvit Rota, & ob id, si post sententiam fuisset facta probatio contraria, tunc exequutio non impediretur, ut per Seraph. decif. 872, n. 2.

167 Proinde sequitur, quod nisi doceatur de notorio gravamine, aut injustitia, intrat Aegidiana, Buratt. dec. 63, n. 11, dec. 457, n. 10, dec. 749, n. 1, decif. 780, n. 1, & dec. 850, n. 1.

168 Septimò non habet locum, quando constat de evidenti nullitate sententiae, Rota dec. 18, n. 1, par. 1, & dec. 391, num. 6, par. 2, recent. & dec. 68, n. 1.

dec. 72, n. 1, & dec. 144, n. 5, & n. 7, post Pacif. de Salv. Buratt. d. dec. 141, n. 10.

169 Octavo non habet locum, quando agitur de gravamine irreparabili, Rota dec. 197, n. 9, post Pacif. de Salv.

170 Nonò non habet locum in sententia condicionali, Rota in Perusina spoliis, 17 Martii 1586 coram bon. mem. Gypso.

171 Decimò, non habet locum in terris Imperii, Pontan. de spol. p. 3, c. 3, n. 42, Pacif. de Salv. in sp. 4, c. 2, n. 25.

Hæc satis de Salviano, in reliquis adfunt tractatus Bartholomæi Scapuccini, & Statili Pacifici, qui de eo ex professo scripserunt.

SUMMARIUM CAP. VII.

- 1 Remedium, l. fin. C. de edi. div. Adrian. tollen. quibus, & quomodo competat.
- 2 Hares scriptus, si possessio bonorum hereditariorum est vacans, exhibitio testamenti, & legitimata eius persona, absq. alia citatione cum clausula, sine præiudicio aliorum, immisionem obtinet.
- 3 Hares, si possessio bonorum non est vacans, debet agere via monitorii contra Deventores.
- 4 Monitorium in remedio, l. fin. C. de edict. div. Adrian. toll. & eius formula.
- 5 Monitorii exequutio adnotatur, & reproducitur actus, & quomodo, & n. 6.
- 6 Reproductio monitorii, & eius formula.
- 7 Protestatio contra monitorium, & eius formula.
- 8 Monitorium est omnino verificandum, aliàs reus absolvitur.
- 9 In iudicio remedii, leg. fin. est producendum in actis testamentum in forma probanti, una cum fide obitus testatoris.
- 10 Articuli in remedio, l. fin. consuetudis, & eorum formula.
- 11 Facta mixtura potest suspendi petitorium, ne causa efficiatur appellabilis.
- 12 Citatio ad libellandum in terminis substantialibus, & eius formula, & processus.
- 13 Citatio ad articulandum in termino substantiali in remedio, l. fin. & eius formula, & processus.
- 14 Index in remedio l. fin. potest expedire causam per Cedula, vel per Decretum ad libitum.
- 15 Citatio ad videndum reiterari, & loco sententiae reintegrari monitorium, & eius formula, & processus.
- 16 Citatio ad videndum reiterari, ad sententiam, & eius formula, & processus.
- 17 Cedula sententia in remedio, l. fin. & eius formula.
- 18 Facto Decreto, vel lata sententia, nisi adsit impedimentum, vel supersessoria, expeditur mandatum de immittendo.
- 19 Mandatum de immittendo in possessionem bonorum hereditariorum in remedio, l. fin. & eius formula.
- 20 Mandatum de immittendo virtute, l. fin. quando possessio bonorum hereditariorum est vacans, & eius formula.
- 21 Appellare volens in remedio, l. fin. debet obtinere supersessoriam, & adire plenam Signaturam iustitiae.
- 22 Appellatio coram iudice à quo, interponenda infra decem dies.

- 23 Interpositio appellationis in remedio, l. fin. coram Iudice in quo, & eius formula, & responsio Iudicis.
- 24 Cedula appellationis in remedio, l. fin. & eius formula.
- 25 Commissio appellationis in plena Signatura proponenda in remedio, l. fin. & eius formula.
- 26 Signatura in remedio, l. fin. rescribit, vel cum clausula, sine praedictio, vel quatenus sit locus Aegidianae, vel appellationis causam simpliciter committit.
- 27 Si locus est executioni in remedio, l. fin. Executor virtute mandati expedit, immittit in possessionem bonorum, & actarius super immisionem conficit instrumentum.
- 28 Instrumentum testamenti non viciatum habet executionem paratam.
- 29 Remedium, l. fin. est civile competens tantum heredi scripto, interdictum vero quorum bonorum est praeiorum, competens heredi ab intestato.
- 30 Remedium l. fin. competit heredi scripto in testamento in scriptis (quod conficere cum omnibus solemnitatibus est seere impossibile, & ob id videtur receptisse.)
- 31 Remedium, l. fin. competit etiam heredi instituto in testamento nuncupativo in scriptis redacto, secus si testes sint tantum ducti coram Iudice, & ore tenus de eius tenore fidem faciant.
- 32 Remedium, l. fin. competit tantum heredi ex testamento, interdictum vero quorum bonorum, tam heredi ex testamento, quam ab intestato.
- 33 Heredi scripto in remedio, l. fin. suffragatur praesumptio continuationis possessionis usque ad mortem defuncti.
- 34 Heres scriptus, ut possit obtinere immisionem, debet exhibere in actus testamentum non rasum, non cancellatum, nec in aliqua parte vitiatum, aut suspectum.
- 35 Ex sola productione copia, aut vigore simplicis summi testamenti non datur immisio.
- 36 Vigore copia, seu transumpti in forma authentica, & probantis immisio est concedenda.
- 37 Si fides testamenti revocatur in dubium, est producendum Originale.
- 38 Ut datur immisio ex remedio, l. fin. probanda est mors testatoris.
- 39 Disposita in testamento locum non habent, nisi post testatoris mortem.
- 40 Testamentum nondum valet, dum vivit, qui testatur.
- 41 Voluntas hominis est ambulatoria.
- 42 Immisio ut datur requiritur, quod bona fuerint a testatore tempore mortis possessa.
- 43 Immisio virtute l. fin. datur in bonis a testatore tempore obitus civiliter, & naturaliter, vel naturaliter tantum possessis, vel derentis.
- 44 Immisio ex l. fin. datur etiam in bonis civilissime tantum a testatore tempore mortis possessis.
- 45 Remedium, l. fin. competit heredi heredi.
- 46 Immisio virtute l. fin. in bonis tempore obitus testatoris per tertium possessum denegatur.
- 47 Intentans remedium, l. fin. debet citare pariter.
- 48 Intentans remedium, l. fin. quando possessio est va-

cans, non tenetur etiam aliquem generaliter citare, & quare.

- 49 Remedium l. fin. non datur contra legitime possidentem, seu legitimum contradicteorem, sed agendum est contra vii ordinaria.
- 50 Legitimus contradicteor, ut impediat immisionem, debet bona fide, & sine vitio possidere, & incontinenti docere de iure suo.
- 51 Legitimus contradicteor, ut impediat immisionem, debet ostendere titulum parem.
- 52 Ad impediendam immisionem nihil interest, an possidens habeat parem titulum ab eodem testatore, vel ab alio.
- 53 Ad immisionem expediendam nihil interest, an possessor habeat titulum ex testamento, vel ostendat alium titulum singularem legitime obentum, dummodo sit talis, per quem possit impediri immisio.
- 54 In Iudicio ordinario in quo adest legitimus contradicteor, obtinet, qui habet meliorem, & potiora iura.
- 55 Legitimus contradicteor non est, qui possidet, etiam si habet titulum.
- 56 Legitimus contradicteor est habens titulum, & facultatem in testamento capiendi possessionem propria auctoritate: licet non possideat, praesertim si pro tali sit citatus, & admissus.
- 57 Possidens sine titulo non est legitimus contradicteor.
- 58 Legitimus contradicteor non est possidens cum titulo post mortem testatoris quasto.
- 59 Legitimus contradicteor est, qui habuit titulum sua possessioni a defuncto, vel ab herede, & incontinenti docet de iure suo.
- 60 Legitimus contradicteor non est, qui habet in causa interesse.
- 61 Legitimus contradicteor non est, qui non habet in causa interesse.
- 62 Legitimus contradicteor non est fideicommissarius etiam possidens ad impediendam heredis immisionem, quando sunt facienda pro herede detractiones, nisi praesentiones detractionum sint valde turbidae.
- 63 Legitimus contradicteor non est legatarius ad impediendam heredis immisionem, & quare.
- 64 Legitimus contradicteor est legatarius, qui erat in rei detentatione, vivente, & multo magis consentiente testatore.
- 65 Legitimus contradicteor non est administrator, nisi habeat in re cum domino communionem.
- 66 Legitimus contradicteor non est filius contra fideicommissarios, volentes ei concedere retentionem pro eius legitima, & Rota concedit immisionem fideicommissario pro indiviso, quando detractiones sunt clare, & certa.
- 67 Contradicteor de facto per citationem necessariam non est legitimus.
- 68 Contradicteor de facto quis dicitur.
- 69 Legitimus contradicteor non est fideicommissarius, qui debet capere de manu heredis, etiam si ceperit possessionem ante aditum.
- 70 Fideicommissarius, qui possidebat una cum defuncto pro indiviso, potest continuare, & non dicitur vitiosus possessor respectu totius.

- 71 Legitimus contraditor est fideicommissarius habens facultatem capiendi possessionem propria auctoritate.
- 72 Legitimus contraditor est fideicommissarius existens in rerum detentatione sine vitio vivente testatore.
- 73 Possidenti, vel semel immisso non datur immisio virtute, l. fin.
- 74 Nulliter immisso adhuc competit remedium, l. fin.
- 75 Immisio virtute, l. fin. potest concedi ad confirmandam possessionem iam obtentam.
- 76 Possidens sine vitio potest petere in sua possessione confirmari, secus si possessio sit vitiosa.
- 77 Possidens potest petere se in sua possessione confirmari, secus si facto suo a possessione ceciderit.
- 78 Petens immitti fateatur non possidere, & si ante possidebat, cadit a possessione.
- 79 Intenans remedium, l. fin. pro possessione confirmanda, quid, & quomodo petere debeat.
- 80 Notarius debet de immissione rogari, & publicum instrumentum conficere.
- 81 Remedium l. fin. competit etiam fideicommissario post purificatum fideicommissum, etiam contra tertium habentem causam ab herede, probata possessione fideicommissarii de tempore obitus.
- 82 Ut remedium, l. fin. datur fideicommissario primo videndum de fideicommissio, secundo de identitate bonorum, tertio de detractoribus.
- 83 Remedium, l. fin. non competit fideicommissario, quando ei saltem verbo non est facta restitutio per heredem.
- 84 Remedium l. fin. competit Ecclesiæ fideicommissaria etiam nulla restitutione facta.
- 85 Remedium, l. fin. de aequitate Canonica ad evitandos inanes circuitus competit, etiam nulla restitutione facta.
- 86 Remedium, l. fin. competit fideicommissario in casibus in quibus recta via iura, & actiones in eum transierunt etiam nulla restitutione facta.
- 87 Salviano sicut hypothecaria competit fideicommissario, absq. aliqua etiam verbali restitutione illi facta, vel facienda.
- 88 Clausula, deducens, &c. omni &c. in libello apposta operatur, ut non censeatur intentatum solum remedium, l. fin. sed etiam utilis salviani quod competeat.
- 89 Remedium, l. fin. competit fideicommissario, quando gravatus decessit sine herede.
- 90 Salvianum competit fideicommissario contra heredem ratione hypothecæ, ut hereditatem sibi per fideicommissum restitutam restituat.
- 91 Immisio in remedium, l. fin. non retardatur per exceptiones respicientes possessorium ordinarium, aut petitorium, aut requirentes indaginem.
- 92 Immisio virtute l. fin. impeditur per exceptiones peremptorias relevantes incontinenti probatas.
- 93 In iudicio vigore l. fin. probationes debent esse plene, & quare.
- 94 In remedio, l. fin. quando adest legitimus contraditor, debent probationes esse plene, secus si legitimus contraditor non adsit, & quare.
- 95 Clausula, sine præiudicio possidentium &c. quando venit in mandato de immittendo apponenda.
- 96 Clausula, sine præiudicio, &c. non comprehendit, in quibus, quis sibi expresse præiudicat.
- 97 Possessio tradita cum clausula, sine præiudicio, intelligitur data sub conditione, si alius non possideat.
- 98 Clausula, sine præiudicio, operatur præiudicium possessionis alterius.
- 99 Possessio tradita cum clausula, sine præiudicio, consilio de possessione, aut potiori iure alterius, resolvitur.
- 100 Obtinens possessionem cum clausula, sine præiudicio, donec non constet de possessione, aut iure alterius, habetur pro possessore.

De remedio, l. fin. C. de edic.
D. Adr. toll. Pars II. Cap. VII.

Remedium, l. fin. C. de edic. div. Adr. toll. est pariter adipiscenda possessionis, & valde frequens occurrit in Tribunalibus urbis, & orbis, datur etenim heredi scripto in testa-

mentum, o, A, pro adipiscenda possessione bonorum hereditarium, quæ defunctus de tempore obitus sui possidebat, exhibito scilicet in actis Testamento non abolito, non cancellato, non raso, nec in aliqua sui parte vitio, aut suspensio, illoque, quatenus opus sit, recognito, ac probata morte testatoris per testes, vel per Scripturas.

Ubi quæque igitur hæres vult petere immisionem in possessionem bonorum, quæ defunctus tempore obitus possidebat, si possessio est vacans, tunc exhibito Testamento, ut supra, & ejus persona legitimata, absque alia citatione conceditur ei mandatum de immittendo cum clausula, dummodo possessio sit vacans, & sine præiudicio possidentium, & habentium meliora, & potentiora jura, juxta formulam inferius traditam sub nam. 20. cujus quidem mandati vigore in dd. bonorum hereditarium possessionem sine præiudicio aliorum, ut supra, hæres immitti curat, ut inferius, num. 27.

At si possessio non est vacans, sed plena, tunc necesse est monere detentorem, & occupatorem bonorum, ut infra, videlicet De mandato illustri, & Reverendiss. D. A. C. five R. P. D. NN. eius in civilibus Locumtenentis, & ad instantiam NN. hæredisque NN. ex Testamento rogato per acta NN. sub die N. mense N. Anni N. in actis suis loco, & tempore exhiben. Tenore præsentium.

Moneatur NN. ex adverso præsentis detentor, & occupator infra scriptorum bonorum hereditarium q. NN. & quæ d. NN. de tempore obitus sui possidebat, quatenus infra tri-duum proximum sub quingentorum Ducatorum, & pro illis mandati exequuti, ac in Juris subsidium excommunicationis, aliisque penis &c. debeat d. instantem in realem, actua-lem, & corporalem possessionem dd. bonorum hære-

hereditariorum q. NN. ac illorum annexorum, Pertinentiarum, ac Memborum quorumcumque immisisse, posuisse, & induxisse, positumque inductum, & immisum, manutenuisse, defetidisse, & conservasse, ac de fructibus, redditibus, & proveniuntibus respondisse, fructusque decursum perceptos, ac damna, expensas, & interesse passa &c. & pation. ac liquidan. refecisse, mandatumque de immittendo, manutenuendo, &c. & aliud desuper necessarium, & opportunum concedi relaxari, Jus & Justitiam ministrari, aliq; desuper necessaria, & opportuna fieri vidisse in vim l. fin. D. de edict. div. Adr. rollen. & alterius cujusvis remedii possessorii magis utilis & proficui, & aliis, omni meliori modo, &c. deducens, &c. omne jus, omnemque Actionem, ac remedium sibi in præmissis magis competens, implorans, &c. præsentibusque paruisse, & si quis, &c. compareat, &c. alioquin, &c.

(Hic describitur Tenor bonorum, nisi supra in corpore Monitorii fuerit adnotatus.)

N. Notarius. Lotus † Sigilli.

Monitorio per Curforem personaliter executio, ac in fidem Executionis subscripto adnotatur in actis illius Executionis, & reproductio, ut infra videlicet.

6 Pro NN. contra NN.

Coram Domino meque, &c. NN. Sanctiss. D. N. Curfor retulit, se ad instantiam NN. personaliter monuisse NN. prout in folio, tenoris, &c. omni, &c.

Ex adverso verò pars monita antequam labatur triduum à die executionis Monitorii protestari consuevit, ut infra, videlicet.

7 Pro NN. contra NN.

In Officio, &c. NN. negando Monitorium dixit narrata, prout narratur, non fuisse, nec esse vera, & ad petita, prout peruntur, non teneri, id eò nihil fieri, nisi servatis servandis, & verificatis verificandis, aliis, &c.

8 Verumtamen Actor, five Monitorium fuerit negatum, five non, tenetur omnino ad illius, ac contentorum in eo verificationem, aliis Actore non probante Reus absolvitur.

9 Poterit in hoc iudicio, in quo competit etiam Salvium, pro verificatione Monitorii in primis, & ante omnia exhiberi in actis Testamentum, una eum fide obitus Testatoris in forma probanti citata parte ad dicendum contra jura, in cujus citationis termino obtinebitur admissio cum solita clausula, *si in quantum*, quibus admissis, & quatenus opus sit, recognitis juxta Praxim superius positam, par. 1. c. 2. num. 10. & seqq. poterunt dari in actis Articuli opportuni, tenoris infra scripti, & aliis mutatis mutandis, juxta facti contingentiam, videlicet.

10 Articulus infra scriptos, dat, facit, exhibet, & producit Procurator, & eo nomine NN. contra NN. petens recipi, & admitti, & super eis Testes inducendos, servatis servandis, examinari medio juramento tactis, &c. deducens, &c. non se astringens, &c. salvo jure, &c. non solum, ut supra, sed omni alio, &c.

In primis hic loco Articulorum repetit omnia jura in quantum, &c. ex quibus, &c. licet, &c.

tamen ad majorem cautelam, quatenus, &c. probare intendit, &c. vult.

1. Che la verità fu, & è, che fu già al Mondo il q. NN. il quale sotto il dì N. del mese di N. dell'anno N. morì, è prima, mentre visse, tenne, e possedette, e morendo, lasò nella sua Heredità gl' infra scritti Beni, de quali pigliava li frutti da suoi Lavoratori, & Affittuarii, e pigionanti a' debiti tempi, e come meglio li Testimonii informati depotranno la verità del fatto, e così, &c.

2. Item, che li detti infra scritti Beni in corpo, e sostanza sono stati da alcuni mesi in quà, e sono fino al presente occupati, e tenuti da NN. Avversario, quale ne hà preso, e piglia i frutti, benchè indebitamente, e come meglio i Testimonii, etc. e così, &c.

3. Item, quod de prædictis fuit, & est publica vox, & fama palam, &c. (*hic adnotatur tenor bonorum.*)

Hos pro nunc, &c. salvo jure, &c. deducens, etc. non se astringens, etc. non solum, ut supra, sed omni alio, etc.

Nomi de Testimoniis N. N. N. N. N. et altri da nominarsi.

11 Articulis productis citata Parte ad dicendum contra illos, et admissis, ac Testibus examinatis juxta Praxim de qua supra p. 1. c. 1. n. 2. & seqq. & c. proximo præcedente, n. 1. 1. & seqq. vel alias per legitima probationum genera, Reus quoque poterit deducere suas exceptiones, si habet juxta Praxim de qua supra par. 1. cap. 7. & cap. 8. & illas eodem modo, ut supra probare, & quatenus opus sit, suspendi poterit ab Actore Petitorum, ut in c. proximo præcedenti, n. 1. 8. Ne causa efficiatur appellabilis.

Proinde observandi sunt termini substantialles, videlicet.

A. C. N.

12 Citetur NN. ex adverso principalis, ad libellandum, ad p. d. ad articulandum ad 12. ad dicendum contra Articulos, ad producendum omnia, ad dicendum contra producta ad 1. ad declarandum, ad jurandum de Calumnia ad p. d. in terminis substantialibus, instante NN. principali, five, &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. repetit jura hodie in actis producta, & repetita, & petit, & obtinuit servari, ut supra, &c. admitti, si, & in quantum, omni, &c.

Productio verò, & repetitio fit, ut supra, p. 1. c. 2. nu. 1. 1. & seqq. & in c. præcedenti, sub n. 1. 1. dictum fuit.

Vel termini substantialles possunt servari, ut infra, videlicet.

A. C. N.

13 Citetur NN. ex adverso Principalis, ad articulandum ad 8. d. ad dicendum contra Articulos, ad producendum omnia, ad dicendum contra producta ad 1. d. in Terminis substantialibus, Instante NN. Principali, five, &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. repetit jura, hac die in Broliardo producta, & repetita, & petit, & obtinuit servari, ut

- ut supra, & admitti si, & in quantum omni, &c.
 14 Judex potest in hoc iudicio expedire causam per decretum, vel per cedulam prout sibi magis libet.

Si causa est expedienda per decretum, citatur pars adversa, ut infra, videlicet.

A. C. N.

- 15 Citetur NN. ex adverso principalis, ad videndum reiterari omnes & singulos terminos substantiales, male forsan, nulliter, & inculcatè ten-
 tos, habitos, & servatos in vim quarumcunque facultatum, absolvi instantem à Censuris ad effectum, &c. deferri juramentum in supplementum plenæ probationis, quatenus opus sit, concludendum, concludique videndum in causa, & audiendam sententiam definitivam in forma, & loco sententiæ videndum (*reintegrari monitorium si illius reintegratione opus sit*) & instantem immitti in possessionem bonorum, de quibus agitur, & mandatum de immittendo, & aliud desuper necessarium, & opportunum decerni, & relaxari ad p. d. instante NN. principali, si ve, &c.

N. Notarius.

Decretum.

N. N. petit & obtinuit ut supra admitti ad reiterationem terminorum, qui sic admissus reiteravit in forma, &c. deferri juramentum, &c. qui tactis juravit, &c. (*& reintegrari monitorium*) ac decerni, & relaxari mandatum, ut supra, nisi ad p. d. cum intimatione, omni, &c.

A. C. N.

Intimetur NN. ex adverso principali, qualiter Dominus relaxavit mandatum de immittendo, & alias prout in actis instante NN. principali, si ve, &c.

N. Notarius.

Si verò causa sit expedienda per Cedulam, citatur pars, ut infra, videlicet.

A. C. N.

- 16 Citetur NN. ex adverso principalis ad videndum reiterari omnes & singulos terminos substantiales male forsan, nulliter, & inculcatè ten-
 tos, habitos & servatos in vim quarumcunque facultatum, absolvi instantem à censuris ad effectum, &c. deferri juramentum in supplementum plenæ probationis, quatenus opus sit, concludendum, concludique videndum in causa, & audiendam sententiam definitivam in forma, & alias omni, &c. ad p. d. instante NN. principali, si ve, &c.

Decretum.

N. Notarius.

NN. petit, & obtinuit, ut supra admitti ad reiterationem terminorum, qui sic admissus reiteravit in forma, &c. deferri juramentum, &c. qui tactis, &c. juravit, &c. & Sententiæ prout in Cedula, quam Reverendissimus Dominus Locumtenens legit, subscripsit, & mihi consignavit tenoris, &c. super quibus, &c. presentibus sociis testibus, &c. non solum ut supra, sed & omni alio meliori modo, &c.

Tenor Cedula.

- 17 Christi nomine invocato. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam de Jure Peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram nobis in prima, seu veriori versæ fuerunt & vertuntur, instantia

inter NN. Actorem ex una, & NN. Reum conventum ex altera partibus de, & super immisso-
 ne in possessionem infra scriptorum bonorum hereditariorum q. NN. de quibus agitur, rebus-
 que aliis, &c. Dicimus, pronunciamus, senten-
 tiamus, decernimus & declaramus dictum NN.
 immittendum fore, & esse prout immittimus in
 realem, actualem, et corporalem possessionem
 bonorum, eorumque Jurium ac pertinentiarum
 quarumcunque, amoto exinde d. NN. De-
 tentore, et quodcumque mandatum de immit-
 tendo desuper necessarium et opportunum de-
 cernendum fore, et esse, prout decernimus, et re-
 laxamus, Vicumque Victori in expensis con-
 demnandum fore, et esse, prout condemnamus,
 quarum taxationem nobis, vel cui de jure im-
 politerum reservamus, et ita dicimus, pronun-
 ciamus, declaramus, et diffinitivè sententiamus
 non solum præmissis, sed etiam omni alio me-
 liori modo, etc.

(Hic inferendus est tenor bonorum, de qui-
 bus agitur.)

Ita pronuntiavi Ego N. N. Locumtenens.

- 18 Facto autem decreto, vel lata sententia per
 cedulam ut supra, nisi aliquod addit impedi-
 mentum, seu nisi pars adversa obtinuerit ab E-
 minentissimo Signaturo Justitiæ Præfecto man-
 dari superfederi parte citata, ut supra in prima
 parte c. 13, n. 18, & seq. dictum fuit, expeditur
 mandatum de immittendo, ut infra, videlicet.

- 19 De Mandato Illustriss. & Reverendiss. D. A. C.
 si ve R. P. D. N. N. ejus in civilibus Locumtenen-
 tis, et ad instantiam N. N. principalis, Tenore
 præsentium.

Mandatur vobis Baroncello, et exequutori-
 bus, Subexequutoribus, et aliis ad quos spectat,
 etc. quatenus statim visis et receptis præsen-
 tibus sub 500. ducatorum, etc. aliisque, etc. penis
 etc. debeatis eundem instantem in realem, ac-
 tualem et corporalem possessionem bonorum
 de quibus agitur, eorumque Jurium, Pertinen-
 tiarum, ac Membrorum quorumcunque amoto
 NN. Adversario, et quolibet alio illicito De-
 tentore immisisse, induxisse, & imposuisse, ac im-
 missum, inductum, & impositum manutentisse,
 defendisse, & conservasse, ac de fructibus, reddi-
 tibus, ac proventibus eorundem bonorum re-
 spondisse, & responderi fecisse, quoniam d. N.
 N. Adversario citato et intimato servatis servan-
 dis in vim decreti desuper emanati (*vel sententia
 desuper lata si causa fuit expedita per cedulam*) pro-
 ut in actis Reverendiss. Dominus ita mandavit
 hac die, etc.

(Hic exprimitur tenor bonorum, si supra in
 corpore mandati expressus non fuit.)

NN. Notarius. Locus ¶ Sigilli. NN. Locumten.
 Cæterum quando possessio est vacans, non
 est necesse aliquem citare, sed obtinetur man-
 datum tenoris sequentis, videlicet.

- 20 De mandato Illustriss. & Reverendiss. D. A.
 C. si ve R. P. D. N. N. ejus in Civilibus Locumte-
 nentis, et ad instantiam N. N. Principalis.

Tenore præsentium.

Mandatur vobis Baroncello, Exequutoribus,
 Subexequutoribus, et aliis, ad quos spectat, etc.

qua-

quatenus statim visis, & receptis presentibus sub 500. ducatorum, &c. aliisque penis, &c. debeat eundem NN. Instantem in realem, & aua-lem, & corporalem possessionem bonorum hæreditariorum q. NN. in pede presentis mandati adnotatorum, eorumque iurium, pertinentiarum, ac membrorum quorumcunque, dummodo possessio sit vacans, & sine præiudicio possessionis aliorum, & habentium meliora, & potiora jura, B. immisissile, induxisse, & imposuisse, ac immisissum, inductum, & impositum manutenuisse, defendisse & conservasse, & de fructibus, redditibus, & proventus eorumdem bonorum respondisse, responderique fecisse, quoniam in vim ultimi nuncupativi Testamenti d. q. NN. in publicam, & authenticam formam in actis producti, Reverendiss. Dominus ita mandavit, hac die, &c.

(Hic adnotatur tenor bonorum hæreditariorum, de quibus agitur.)

NN. Notarius. Locus † Sigilli. NN. Locumtenens.

- 21 Sed si facto decreto, seu lata Sententia, Parte ut supra citata quis appellare voluerit, & si fieri poterit, impedire immisionem, necesse habebit adire Eminentiſſ. Signaturæ Jultitiæ Præfectum, & coram illo, seu illius D. Auditore citare Partem adversam ad videndum mandari supersederi usque ad primam, vel secundam Signaturam, juxta superius tradita p. 1. c. 13, n. 10, & seq. & obtemperare Supertestatoria, causam in plena Signatura, juxta ordinem infra relatam d. p. 1. c. 13, n. 20, & seqq. proponendam curare.

- 22 Appellatio verò coram Judice à quo interponitur infra decem dies post Sententiam latam & aliàs ut supra d. p. 1. c. 13, n. 2, & seqq. ut infra videlicet.

Pro NN. contra NN.

Coram Domino, meque, &c. NN. habita notitia de prætenſo Decreto facto, seu Sententia lata ad favorem aſſertum NN. contra NN. ab ea, & omnibus aliis gravaminibus, &c. ad Sanctiſſ. D. N. Innocentium X. ejusque Sanctam Sedem Apostolicam appellavit prout in cedula, quam facto dedit, tenoris, &c. petens, &c. omni, &c.

Cui Dominus dedit refutatorios in forma omni, &c.

Tenor Cedula.

- 24 A quadam aſſerta Sententia, seu Decreto definitivo lata seu facto, ut dicitur, ad prætenſum favorem NN. contra NN. de, & super immiſſione in possessionem bonorum hæreditariorum q. NN. rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latus deductis, &c. Procurator, & eo nomine d. NN. sentiens se læsum, & gravatum, & timens in posterum magis lædi & gravari, &c. ab illa, & toto processu de super fabricato ad Sanctiſſ. D. N. Innocentium X. ejusque Sanctam Sedem Apostolicam in his scriptis provocat, appellat, et æquè principaliter de nullitate dicit, Petens semel, bis, tertio, sæpè sæpius, sæpissimè, instantè, instantius, et instantissimè sibi de Apostolis responderi, et quatenus, etc. à non admisionem, ac toto ulteriori processu iterum, et toties quoties, etc. ut supra provocat, appellat, et de nullitate dicit, ita ut sit ultimus in appellando

etc. et interim, etc. nihil innovari, etc. aliàs de nullitate, et attentatis, etc. protestans, etc. non solum ut sup. a., sed omni alio meliori modo.

Commissio autem in plena Signatura proponenda cum narrativa fieri poterit ut infra (Et aliàs mutatis mutandis, secundum contingentiam factorum) videlicet.

Romana.

- 25 Beatissime Pater. licet devotus S. V. Orator NN. filius, et ab intestato Hæres q. NN. sui Patris reperiatur in quietà, et pacifica possessione bonorum hæreditariorum ejusdem: Nihilominus NN. Adversarius vigore aſſerti Testamenti nulli, in quo aſſertur d. NN. relictis eidem Oratori scutis centum pro ejus Legitima, instituisse eundem NN. Adversarium Hæredem universalem, egit coram A. C. contra Oratorem, et Sententià favorabilem, ut dicitur, super immiſſione in possessionem dd. bonorum hæreditariorum valorem scutorum 500. excedentium extorsit. Verum quia d. aſſertum testamentum non est perfectum, nec legitimo numero Testium munitum, quinimo est etiam nullum, cum d. scuta centum non sufficiant Oratori pro ejus Legitima, nec fuerint ei titulo institutionis relictæ, Supplicat igitur humiliter S. V. Orator antedictus, ut digneur causam, & causas appellationis, & appellationum, necnon nullitatis, & nullitatum ex tribus, iniquitatis, & notoriæ injustitiæ à d. aſſerta Sententia definitiva infra legitima tempora interpolare, & interpolatarum, necnon attentatorum, & innovatorum quorumcunque, ac restitutionis in integrum prout de Jure, &c. una cum omnibus incident. dependen. emergent. annexis, connexis, ac toto negotio principali, quam, & quas, &c. alicui S. V. Sacri Palatii Apostolici Auditori, vel Locumtenenti, audien. cognoscent. deciden. sineq. debito terminan. committere, & mandare cum facultate citandi, inhibendi quos, quibus, quoties, ubi, & quando opus fuerit, &c. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Stylo Palatii, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque, Statum, &c. pro plenè, &c.

Quod si causa non sit Rotalis, petitur committi alicui Romanæ Curie Præfato, ut in cap. proximè precedente sub n. 32.

- 26 Signatura verò, si causa est appellabilis, eam simpliciter committi, si non est appellabilis, reſcribit cum clausula sine præiudicio mandari de immittendo: si verò res est dubia, an detur nec ne appellatio suspensiva reſcribit cum clausula quatenus sit locus Egidianæ, C. ut latus in præcedenti cap. sub n. 33, & seqq. & n. 121, & seqq. dictum fuit.

- 27 Quod si locus sit exequutioni, expeditur mandatum, & datur Exequutionibus, qui procedunt ad immiſſionem in possessionem bonorum, de quibus agitur, & Notarius actuarius de hujusmodi Immiſſione conficit instrumentum, juxta formulam supra in proximo præcedente capite n. 39, traditam, mutatis mutandis.

Obſer-

Observationes.

- 28 **A** Nistrumentum Testamenti non abolitum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum, paratam habet executionem ex re medio l. fin. C. de Edict. Div. Adr. toll. Menoch. de adipisc. rem. 4. nu. 693, Surd. conf. 214. n. 20, Compeg. de Dot. p. 5. q. 111. n. 5, Suarez in repet. l. post rem judicatam, in 3. no. §. a. de quartum. ff. de re jud.
- 29 Differt remedium l. fin. C. de Edict. Div. Adr. toll. ab interdicto, Quorum bonorum, in pluribus, signanter vero in eo, quia remedium l. fin. est remedium civile, quod competit Hæredi scripto in Testamento, Papien in form. libel. quando per. hered. ex test. in si in omnibus ejus bonis, nu. 3, Interdictum vero, Quorum bonorum, est remedium prætorium, quod competit Hæredi ab intestato, Menoch. de adipisc. d. rem. 4. nu. 46, & nu. 54, Marant. de ord. jud. p. 4. dist. 7. n. 2.
- 30 Non solum autem remedium d. l. fin. competit Hæredi scripto in Testamento in scriptis, quod cum sit ferè impossibile cum omnibus requisitis solemnitatibus conficere, videtur recessisse, ab eo quod affirmaverit Bart. se unum tantummodo solemne testamentum in scriptis sua tempestate vidisse, quod nihilominus, ob quarundam solemnitarum defectum, subsistere non potuit, ut refert Port. in §. 1. vers. circa primum Inst. de Testam. Rolan. conf. 3. n. 1, lib. 1, Menoch. de adipisc. d. rem. 4. n. 95.
- 31 Sed etiam Hæredi instituto in Testamento nuncupato in scripturam à Notario redacta, Menoch. d. rem. 4. n. 91, & seqq. Argel. de acq. poss. ff. q. 6. n. 6, ubi de receptissima praxi, & DD. opinione testatur, etiam si de eo constet ex solis Testibus examinatis, & in scriptis redactis, ac publicatis juxta tex. in l. publicati, C. de Testam. Menoch. d. rem. 4. n. 96, & seqq. Argell. q. 6. n. 22, ubi de receptissima omnium sententia testatur; secus si Testes non fuissent examinati, nec in scriptis redacti, sed solummodo ducti coram Judice fidem facerent de Testamenti tenore, ut per eundem Menoch. de rem. 4. n. 107, & seq.
- 32 Differt etiam remedium d. l. fin. ab interdicto Quorum bonorum, quia remedium l. fin. competit Hæredi ex Testamento, non autem ab intestato, ex præalleg. sub n. 29. Interdictum vero tam Hæredi ex Testamento, quam ab intestato, Marant. de ord. jud. p. 4. dist. 9. n. 2, Menoch. de adipisc. rem. 1. n. 3, & seq. ubi quod aliquando est utilis experiri hoc remedio, prout si Testamentum aliquam haberet cavillationem, seu aliquo defectu laboraret, Peregr. de Fideic. art. 46. n. 1, & seqq.
- 33 Et suffragatur Hæredi scripto in hoc remedio l. fin. ad effectum immisionis, præsumptio continuationis possessionis usque ad mortem Defuncti l. 3. §. in amittenda & §. quod si servus, ff. de acquir. poss. l. cum qui ff. de probat. Rot. dec. 4. de probat. in nov. Greg. dec. 394. nu. 4, Caval. dec. 316, in princ. & n. 1, Rot. dec. 337. n. 2. p. 1. recent.
- 34 Ad hoc autem, ut immissio ex hoc remedio concedatur, plura requisita concurrere debent.
- Primò requiritur, ut Hæres probet, se fuisse institutum, & sic exhibeat in actis coram Judice Testamentum ipsum non rasum, non abolicum, nec cancellatum, aut in aliqua sui parte vitiatum aut suspectum, text. est in d. l. fin. C. de edict. Div. Adrian. toll. Menoch. de adipisc. d. rem. 4. nu. 5, Salust. Tiber. in prax. lib. 2. c. 5. n. 1, Buratt. dec. 781. n. 8, Caval. d. dec. 316, in princ. & n. 1.
- 35 Nec ex sola productione Copiæ Testamenti non authenticæ, licet data à Notario, immissio obtineri potest, Rot. dec. 135. n. 6. p. 1. recent, Buratt. dec. 781. n. 8, prout nec etiam daretur immissio vigore simplicis sumpti ejusdem Testamenti, Bart. in l. 1. §. si quis in duobus ff. de bon. poss. secundum tab. Menoch. de adipisc. d. rem. 4. nu. 651, & seq. Buratt. dec. 211. n. 11, & d. dec. 781. nu. 8.
- 36 Sed hoc non procedit, quando Copia, vel Transcriptum esset in forma authentica, & probanti, nam tunc illius vigore esset concedenda immissio, Menoch. de adipisc. d. rem. 4. nu. 653, & seq. Verall. dec. 351, ubi de observantia Rota testatur. p. 1. Grat. discept. 187. nu. 13, & seqq. cum aliis cumulatis per Buratt. d. dec. 211. n. 12, & seqq.
- 37 Verumtamen si fides Testamenti revocetur in dubium, tunc est producendum originale. Bera. conf. 1. nu. 9, & conf. 55. n. 5. lib. 2, Menoch. de adipisc. rem. 4. n. 54, vers. nisi in dubium, Zuccard. in l. si n. 92, vers. sed nihilominus C. de edict. div. Adr. toll. Rot. dec. 135. n. 6, in fin. p. 1. recent.
- 38 Secundo requiritur, ut probetur mors Testatoris, arg. l. 2. §. si dubitatur, ff. quem ad test. aper. Bart. in l. fin. n. 41, C. de edict. div. Adr. toll. cum aliis cumulatis per Menoch. de adipisc. d. rem. 4. n. 66, & seqq. Salust. Tiber. in prax. lib. 2. c. 5. n. 1.
- 39 Nam si disposita in Testamento locum non habent nisi mortuo Testatore, D. Paul. ad Hebr. c. 9. n. 16, & seq. C. cum Marthe §. ceterum, vers. novissimum enim de celebr. Missar. l. 1. C. de Sacrosan. Eccles. l. quoniam indignum C. de Testam. Glos. in d. c. cum Marthe §. ceterum, in verbo immobile, de celebr. Missar. C. Afr. conf. 101. n. 2, vers. & quod dixi in fin. lib. 1, alioquin non nondum valet, dum vivit, qui testatus est Apost. ad Hebr. d. c. 9. n. 17, d. c. cum Marthe §. ceterum, vers. novissimum enim, de celebr. Missar. Brun. in tract. de Monet. vol. 1. p. 9. n. 2, Ambulatoria est enim hominis voluntas ulque ad supremum vitæ spiritum, l. 3. §. fin. & l. seq. ff. de adim. leg. l. cum hic status §. penitentiam, ff. de donat. inter Vir. & Uxor. l. si quis C. qui test. fac. poss. Glos. in c. cum Marthe §. ceterum in verbo non valet, de celebr. Missar. Glos. in princ. Inst. de Donat. in verbo mortis, & in rubr. Inst. de adim. leg.
- 40 Tertiò requiritur, quod bona, in quibus petitur immissio, fuerint à Testatore de tempore ejus obitus possessa, alias enim immissio non concederetur, l. fin. ubi Glos. in verbo fuerunt, & DD. communiter uno ore affirmant, C. de edict. div. Adr. toll. Soccin. jun. conf. 77. n. 160, lib. 1, Ruin. conf. 168. n. 26 lib. 1, & conf. 51. n. 2. l. 4, Menoch. de adipisc. rem. 4. n. 363, Ubi de communi Salust. Tiber. in prax. lib. 2. c. 5. n. 9, vers. Et hac decisione ibi, Fideicommissario autem, Rota dec. 237. n. 1. p. 1. & dec. 131. n. 1. p. 2, & dec. 445. n. 5. p. 4, recent. Mat. tic. dec. 33. n. 9, & n. 11, Greg. dec. 206, nu. 1.

Cavaler. decis. 316. num. 1. & nu. 8. Duran. decis. 301. nu. 3. decis. 321. nu. 2. & decis. 358. nu. 2. ubi quod hoc est unum de duobus extremis necessariis ad immisionem.

43 Quod procedit non solum in bonis per Testatorem civiliter, & naturaliter, sed etiam naturaliter tantum possessoris, *Menoch. de adipisc. remed. 4. n. 3. & seqq.*

Necnon etiam in bonis per Testatorem de iuris, d. l. fin. ubi Glo. in verbo fuerint, & *Castr. nu. 12. C. de edict. div. Adr. toll. Bero. conf. 55. n. 5. lib. 2. Rolan. conf. 2. nu. 30. ubi de communi lib. 3. Menoch. d. remed. 4. n. 368. Rot. decis. 131. n. 5. par. 2. recent. Gregor. decis. 324. n. 11.*

44 Quinimo etiam in bonis à Testatore civilissimè tantum possessoris, *Menoch. d. remed. 4. n. 365.*

45 & seq. nam competit hoc Beneficium, seu remedium etiam Hæredi Hæredis, *Menoch. d. remed. 4. n. 250. Tirag. in tract. de mort. saisi. levif. par. 2. declar. 5. num. 17. & seq. Rot. decis. 116. n. 1. par. 3. recent.*

46 Cæterum pro bonis de tempore obitus Testatoris per Tertium possessoris immisio huius remedium virtute denegatur, d. l. fin. & ibi *Salic. n. 18 & seq. C. de edict. Div. Adr. toll. f. as. conf. 138. nu. 1. vers. secundò respondetur lib. 4. Grat. conf. 149. n. 6 & seq. lib. 2. Socci. f. un. conf. 77. n. 161. & seq. lib. 1. Menoch. de adipisc. d. remed. 4. num. 363. vers. hinc respondet Gratius.*

47 Quarto requiritur citatio Partis, *Bart. in l. fin. n. 26. & ibi Salic. n. 20. ubi de communi, & alii, C. de edict. Div. Adr. toll. Menoch. d. remed. 4. n. 447 & seq.*

48 Sed hoc non procedit, quando possessio est vacans, tunc enim aliquæ citatio, etiam generalis, non est necessaria, *Bart. in l. fin. nu. 16. C. de edict. Div. Adr. toll. Menoch. de adipisc. d. remed. 4. nu. 458. & seq. ubi de communi, & n. 460. ubi reddit rationem, quia hoc casu agitur de modico, vel nullo præiudicio, unde citatio non requiritur arg. de uno quoque ff. de re iud.*

49 Quintò requiritur, quòd alius legitimè non possideat text. est in d. l. fin. ubi non autem legitimo modo ab alio derentis, *C. de edict. Div. Adr. toll. & ob id si adit aliquis possessor bonorum, qui sit legitimus contradicitor, unicus immisio ex hoc remedio non conceditur, Bart. in l. filiam, numer. 1. et ibi Alex. nu. 3. ff. ad sen. Consul. Trebell. Cavaler. decis. 316. numer. 2. Sed contra eum agendum est via ordinaria, Bart. in l. fin. num. 21. vers. aut comparer, C. de edict. Div. Adr. toll. Suarez in l. post rem iudicatam in 3. not. §. adde quartum, circa fin. ff. de re iud. Peregr. de Fideic. art. 48. numer. 40. Seraph. de. 801. numer. 1. Rot. decis. 711. nu. 1. & seq. par. 1. & decis. 306. nu. 1. par. 3. recent. Cavaler. dec. 485. n. 1. Duran. decis. 178. num. 31. & seq.*

50 Ad hoc autem, ut quis dicatur legitimus Contradicitor ad effectum impediendi immisionem, debet possidere bona fide, et sine vitio, ac incontinenti docere de iure suo, *Gabr. de Fideic. concl. 5. Seraph. dec. 609. numer. 4. Rot. decis. 270. nu. 2. par. 1. & decis. 360. nu. 11. par. 5. recent. Gregor. decis. 206. nu. 9. Cavaler. decis. 401. num. 7.*

51 Et ostenderet titulum parem, prout ex alio

Testamento, *Peregr. de Fideic. art. 48. numer. 40. Rot. decis. 711. num. 2. & seq. par. 1. & decis. 362. numer. 2. & seq. par. 3. recent. Cavaler. decis. 450. num. 5. & decis. 485. num. 1. Duran. decis. 178. nu. 31.*

52 Nec interest, ad effectum impediendi immisionem, an Possidens habeat parem titulum ab eodem Testatore, ut per *Seraph. decis. 801. n. 1. & decis. 1219. n. 5. Rot. decis. 312. num. 2. par. 3. recent. Cavaler. decis. 357. nu. 6. vel ab alio Testatore, ut per *Ruin. consil. 28. n. 2. vers. & subdit Bartol. lib. 5. quem refert, & sequitur Rot. d. decis. 362. n. 2. par. 3. recent.**

53 Vel etiam an ostendat alium titulum singularem, prout emptionis, donationis, dotis, & huiusmodi legitimè tamen, & non aliàs obtentum, ut per *Peregr. de Fideic. art. 48. n. 43. Rot. decis. 127. n. 4. par. 7. recent.*

Dummodo titulus, qui ostenditur, sit ita legitimus, & talis, per quem possit obtineri, & impediri immisio, *Rot. decis. 711. n. 2. & seq. par. 1. recent.*

54 In iudicio verò ordinario, in quo Possessor, habens titulum, est legitimus Contradicitor, ille debet obtinere, qui habet meliora, et potiora iura, *Bart. in l. fin. num. 21. vers. aut comparer aliquis, C. de edict. Div. Adr. toll. Cagnol. in l. in pari. 171. nu. 3. vers. sed ubi apparet ff. de reg. iur. Rolan. conf. 78. num. 4. & num. 27. lib. 3. Rot. decis. 198. nu. 1. par. 3. recent.*

In pluribus autem casibus quis legitimus Contradicitor non est ad immisionem impediendam in hoc remedio, *leg. fin. et*

55 Primò ille, qui non possidet, non est legitimus contradicitor, *Seraph. decis. 33. n. 2. & decis. 37. n. 3. & decis. 144. n. 5. Rot. decis. 185. n. 8. par. 5. recent.*

Quod locum habet etiam in eo, qui habet titulum, *Seraph. decis. 29. n. 1.*

56 Sed hoc non procedit, quando habens titulum, habet etiam facultatem in Testamento capiendi possessionem propria auctoritate, tunc enim licet adhuc non possideat, est nihilominus Contradicitor legitimus, *Eugen. conf. 55. num. 12. lib. 1. Menoch. de adipisc. remed. 4. num. 633. cum aliis cumulatis per Rot. decis. 185. numer. 9. & seq. par. 5. recent. ubi quod hoc eo facilius locum sibi vendicat, quando quis fuit etiam simul liciter citatus et admissus pro legitimò Contradicitore.*

57 Secundò qui possidet sine titulo, similiter non est Contradicitor legitimus, *Cocc. decis. 475. num. 10.*

58 Tertio nec etiam qui possidet cum titulo post Testatoris mortem quaesito, *Salust. Tiber. in Prax. lib. 2. cap. 5. num. 9. vers. nota amplius, Peregr. de Fideicom. art. 48. num. 51. ubi de communi, Afflit. decis. 119. num. 6. Mantie. decis. 311. numer. 3.*

59 Sed hoc non procedit, quando quis titulum suæ possessionis habuit à Defuncto, *Socci. f. un. consil. 77. numer. 161. ubi de communi lib. 1. Peregr. de Fideicom. art. 48. numer. 41. & seqq. ubi quod idem juris est, quando quis habuisset titulum ab Hærede, et incontinenti de iure suo doceret,*

- 60 Quartò qui habet contra se Decretum irritans, legimus contradicitor esse non potest, quia decretum huiusmodi inficit titulum, & possessionem, *Ror. decif. 362, nu. 3, par. 3, recent. Cavalier. dec. 278, n. 10.*
- 61 Quintò, nec etiam est legitimus contradicitor, qui non habet in causa interesse, *Cravet. conf. 184, n. 8, Seraph. decif. 144, n. 1, Ror. dec. 147, n. 4, par. 5, recent. Duran. dec. 55, in prin.*
- 62 Sextò similiter nec Fideicommissarius etiam possidens ad impediendam Hæredis immisionem est contradicitor legitimus, quando sunt pro Hærede faciendæ detractiones, *l. filiam fratris. ff. ad Trebell. l. lineam Margaritarum. ff. ad leg. Falcid. 7 as. in l. non est dubium in princ. C. de legat. Rip. in l. 1, n. 2, 4, ff. quor. legator. Boer. dec. 156, n. 2, Seraph. decif. 609, n. 4, Ror. decif. 115, nu. 11, par. 2, recent. Duran. decif. 180, n. 9.*
- 63 Nisi prætentiones Hæredis circa detractiones essent valde turbidæ, quia tunc respiciunt Petitorium, & ad illud rejiciuntur, *Rota apud Post. de Manut. decif. 216, n. 14, Seraph. dec. 1219, n. 7, Cavalier. decif. 573, n. 3, Ror. dec. 47, nu. 13, & decif. 5, n. 2, par. 5, recent.*
- Septimò, Legatarius debet regulariter capere de manu Hæredis rem legatam, & ob id si possideat, ejus possessio dicitur vitiosa, & ob id ad Hæredis immisionem impediendam legitimus contradicitor non est in hoc l. fin. remedio, *Ror. decif. 315, n. 5, par. 5, recent.*
- 64 Sed hoc non procedit, quando quis vivente Testatore erat in rei detentatione sine vitio, tunc enim competit Legatario retentio ad immisionem impediendam, præsertim ad hoc accedente consensu expresso, vel etiam tacito ipsius Testatoris, *Ror. d. decif. 315, nu. 6, & seqq. par. 3, recent.*
- 65 Octavò, administrator etiam, si aliquid pro labore percipiat, nisi habeat in re cum Domino communionem, non est contradicitor legitimus *Seraph. decif. 707, n. 5.*
- 66 Nonò, Filius non est legitimus contradicitor adversus Fideicommissarios petentes immisionem, si velint ei concedere retentionem pro ejus Legitima, aliàs secus, *Ror. decif. 562, nu. 2, & seq. par. 2, recent.* Quinimò detraçtio legitima non impedit immisionem, secundum opinionem, quam servat Rota, quæ concedit immisionem Fideicommissario pro indiviso, *Ror. apud Post. de Manut. decif. 316, nu. 13, ubi plures decisiones cumulat, Buratt. decif. 63, nu. 9, & seq.*
- Sed hoc procedit, quando detractiones sunt certæ ratione quotæ, & loci, aliàs secus ex decisionibus cumulat per Beltramin. *ad Greg. dec. 185, n. 4, & latius per Ferentill. ad Buratt. dec. 63, n. 14, sub lit. C.*
- 67 Decimò, contradicitor de facto per citationem non voluntariam, sed necessariam non efficitur legitimus contradicitor, *Seraph. decif. 144, nu. 5, Cavalier. decif. 450, nu. 5, Rota decif. 601, nu. 4, par. 4, & decif. 348, nu. 15, par. 5, recent.*
- 68 Dicitur autem contradicitor de facto non solum, qui de interesse in causa non docet, ut per *Seraph. d. decif. 145, nu. 1, & nu. 5, Ror. d. decif.*
- 601, nu. 4, par. 4, recent. Sed etiam qui habet contra se sententiam, & executoriales Rota, & illarum virtute ordinationes, *Cavalier. d. decif. 283, nu. 2.*
- 69 Undecimò, Fideicommissarius, qui debet capere de manu Hæredis, etiam si ceperit possessionem ante aditam Hæreditatem, legitimus non est contradicitor, sed ejus possessio, tamquam vitiosa, ad immisionem impediendam non attenditur, *Gregor. dec. 296, n. 5, & seq. & ibi Beltramin. n. 10.*
- 70 Sed hoc primò non procedit, quando Fideicommissarius possidebat unà cum Defuncto pro indiviso, nam tunc potest continuare, & non dicitur vitiosus possessor, respectu totius, *Paris. conf. 53, n. 110, lib. 3, Marefc. var. resol. l. 2, c. 139, n. 36, cum aliis cumulat per Beltram. ad Greg. d. dec. 206, n. 10, vers. si tamen.*
- 71 Secundò non procedit, quando Fideicommissarius habet facultatem capiendi possessionem propria autoritate, sive facultas, seu licentia sit expressa, sive tacita, *Eugen. conf. 55, n. 12, lib. 1, Menoch. de adipisc. remed. 4, n. 633, vers. hanc extensionem, Ror. decif. 315, n. 7, par. 3, & decif. 185, n. 9, par. 5, recent.*
- 72 Tertiò non procedit, quando Fideicommissarius vivente Testatore esset in rerum detentatione sine vitio, cum militet in eo eadem ratio, quæ militat in Legatario in hoc casu contradicitor legitimo, ut per *Ror. d. dec. 315, n. 6.*
- 73 Quartò ad obtinendam immisionem in remedio l. fin. opus est, quod Petens se immitti, non possideat, nam immisio possidenti, vel semel immisso non datur *§ sequens, Instit. de interd. Bald. conf. 186, n. 8, lib. 1, Menoch. de adipisc. remed. 4, n. 56, vers. 7, & nu. 178, & n. 505, & seq. Seraph. dec. 1268, n. 4, ubi quod ita fuit sapiens in Rota resolutum, Mantie. dec. 31, n. 12, Ror. dec. 613, n. 5, vers. secundo considerabatur, par. 1, divers. & decif. 324, n. 9, par. 4, recent.*
- 74 Sed hoc primò non procedit, quando quis fuisset nulliter immissus, tunc enim ei hoc remedium l. fin. adhuc competeret, *Ror. d. dec. 324, n. 9, par. 4, recent.*
- 75 Secundò non procedit, quando peteretur immisio ad confirmandam possessionem jam obtentam, *Bald. d. conf. 186, n. 1, lib. 1, Menoch. de adipisc. d. rem. 4, n. 348, ubi de communi, Rota d. decif. 613, n. 8, par. 1, divers. Mantie. decif. 20, n. 3, & seq. & decif. 33, n. 12, vers. neque ad rem. pertinet, Buratt. dec. 201, n. 1.*
- 76 Quod declaratur primò, ut locum habeat, quando possessio esset sine vitio, secus si esset vitiosa, tunc enim quis non potest petere, se in ea confirmari, ut post alios, quos cumulat, tradit *Menoch. de adipisc. remed. 4, n. 362.*
- 77 Declaratur secundò, ut locum habeat, quando quis possidet, secus, si facto suo à possessione ceciderit, tunc enim remedium adipiscendæ ei competere non potest, *Mantie. d. dec. 33, nu. 12, vers. neque ad rem. Ror. decif. 561, nu. 2, par. 3, recent.*
- 78 Et ob id, si immissus petat, se denno immitti, faterur per consequens, se non possidere, & si antea possidebat, cadit à possessione, quæ solo animo perditur, *lib. 3, §. in amittenda, ff. de acq. poss.*

- poss. Mantie. decis. 20, n. 1, & seq. igitur frustra hoc casu allegaret quis remedium l. fin. à se intentatum ad possessionem confirmandam, Mantie. d. decis. 20, n. 2, & seq.
- 79 Quapropter, cum quis remedium l. fin. pro possessione confirmanda intentat, petere debet specialiter in possessione earum rerum, quae possidet, confirmari, & in earum possessione, quas non possidet, immiti, qui est modus tutior in hoc remedio intentando, teste Alex. in l. fin. in fin. C. de edict. Div. Adr. toll. & Ruin. conf. 164, in fin. lib. 2, quos refert, & sequitur Mantie. d. decis. 20, n. 5.
- 80 Septimò denique requiritur, quòd de immisione rogetur Notarius, qui de illa publicum conficiat instrumentum, Bero. conf. 55, vers. quintum, lib. 2, Menoch. de adipisc. d. remed. 4, num. 56, vers. quinto, & n. 914, & seq.
- 81 Competit autem remedium l. fin. non solum Haredi scripto ex superius allegatis, sed etiam Fideicommissario post purificatum fideicommissum, Menoch. de adipisc. remed. 4, n. 81, Peregr. de Fideicom. art. 48, n. 55, Rot. decis. 45, nu. 3, p. 3, & decis. 43, n. 4, & decis. 444, n. 4, par. 4, & decis. 180, nu. 1, & decis. 408, nu. 6, & seq. p. 5, recent. Cavaler. decis. 167, nu. 4, Duran. decis. 146, nu. 5, decis. 248, n. 8, & decis. 432, n. 1, etiam contra Tertium habentem causam ab Herede gravato, probata tamen possessione fideicommittentis de tempore ejus obitus, Gabr. conf. 44, numer. 6, lib. 2, Salust. Tib. in Prax. lib. 2, cap. 5, num. 9, vers. & de hac decisione, Rota decis. 237, num. 1, par. 1, & decis. 33, nu. 6, par. 4, & decis. 408, n. 7, & seq. par. 5, recent.
- 82 Verumtamen ad hoc Primò videndum est de fideicommissio, deinde de identitate bonorum, & postremò de detractionibus ex eodem fideicommissio, & bonis faciendis, Rot. d. decis. 408, n. 7, par. 5, recent, Duran. decis. 296, n. 1.
- 83 Sed conclusio hujusmodi, quòd scilicet remedium l. fin. competit fideicommissario post purificatum fideicommissum, non procedit, quando saltem verbo non est illi facta restitutio per Harem, Bart. in d. l. fin. nu. 9, vers. tu verò dicas, C. de edict. Div. Adr. toll. Salust. Tib. in Prax. lib. 2, c. 5, num. 8, Menoch. de adipisc. remed. 4, n. 181, Rot. decis. 36, n. 2, par. 1, & decis. 599, n. 1, in fin. par. 3, recent.
- 84 Quae limitatio Primò non habet locum in Ecclesia, cui competit hoc remedium etiam nulla restitutione facta, Alex. conf. 4, n. 16, lib. 2, & as. conf. 214, n. 3, lib. 2, cum aliis cumulat per Seraph. decis. 848, n. 1.
- 85 Secundo non habet locum de aequitate Canonica ad evitandos inanes circuitus, Bald. in cap. in presentia, n. 31, vers. dubitatur modo de probat. Paris. conf. 12, nu. 15, lib. 2, Salust. Tib. in Prax. lib. 2, c. 5, n. 9, ubi quod ita fuit relictum in Senogallien. Hareditatis, 21, Junii 1567, coram sel. rec. Clemente VIII. Gul. de Bened. in rep. cap. Raimundus, in verbo absque liberis, il secondo n. 83, ubi quod ideo hodie cessant multae varae subtilitates, & ita judicari vidit in Parlamento Tolosano, de Test. Boer. decis. 150, num. 8, Peregr. de Fideic. art. 2, numer. 62, ubi quod restitutionem verbalem nunquam praticavit, aut praticari vidit la-
- 86 Tertiò non habet locum in casibus, in quibus jura & actiones, nulla facta restitutione transeunt recta via in fideicommissarium, cum idè operetur restitutio legalis, quod verbalis, Gloss. in l. sancimus, §. fin. in verbo ipso jure, C. ad sen. Conf. Trebell. Bart. in l. fin. n. 9, vers. addo etiam, C. de edict. Div. Adr. toll. Latè Peregr. de fideic. art. 2, n. 56, & plurib. seq. ubi plures casus enumerat, & art. 48, n. 14, ubi de communi opinione testatur, Rota decis. 180, n. 1, & seq. p. 5, recent.
- 87 Quarto non habet locum in Salviano, quod competit fideicommissario, abique aliqua etiam verbali restitutione ab Herede illi facienda, cum eidem fideicommissario simili modo nulla facta restitutione, competat actio hypothecaria pro fideicommissi restitutione, Salust. Tib. in Prax. lib. 2, c. 5, n. 9, Rota in Romana de Commibus 30. Januarii 1581, coram sel. rec. Clemente VIII. impress. apud Salust. Tib. d. lib. 2, post c. 5, & decis. 36, n. 2, p. 1, recent. ubi f. quod non censetur intentatum solum remedium l. fin. sed remedium utilis Salviani, quando in libello fuit apposta clausula, Deducens omne jus, & c. omni meliori modo, & sic remedium magis utile, ac proficuum, quod actioni competeat.
- 88 Quintò non procedit, quando Hares gravatus decessit sine Herede, juxta Praxim, quam post Bart. & alios tradit Peregr. de fideic. d. art. 2, nu. 7.
- 89 Ex quibus inferitur, ut multo magis fideicommissario competit Salvianum ratione hypothecariae contra Harem, ut sibi Hareditatem per fideicommissum relictam restituat, ex cumulatis per Rot. decis. 180, n. 3, p. 5, recent.
- 90 Nec immissio in hoc remedio l. fin. retardatur per exceptiones respicientes possessorium ordinarium, aut petitorium, Afflic. decis. 119, numer. 7, Rota decis. 135, n. 11, p. 1, recent. prout nec etiam ex requirentibus altiore indagine, Greg. decis. 194, n. 22.
- 91 Sed bene impeditur per exceptiones peremptorias relevantes incontinenti probatas, Bart. in l. filiam, n. 1, ff. ad sen. conf. Trebell. Paris. conf. 53, n. 110, ubi de communi lib. 3, Seraph. decis. 367, n. 4, Rot. decis. 88, n. 3, p. 6, recent.
- 92 Non omitto, quòd in hoc judicio probationes debent esse plenae, cum causa Possessorii non sit modici praedicii, l. fin. §. fin. autem aliquis Contradictor, C. de edict. Div. Adr. toll. Gloss. in l. 1, in verbo filium, C. quorum bon. Bart. in extravag. ad reprimendum, in verbo summariè n. 6, Alex. conf. 130, n. 14, & seq. ubi de magis communi lib. 6, Rimin. conf. 258, n. 3, lib. 2, Cagnol. in l. in pari 171, n. 3, vers. tu autem, & vers. ex quibus, ubi de magis communi ff. de reg. jur. Menoch. de adip. remed. 4, n. 978, ubi de communi & veriori.
- 93 Sed hoc procedit in possessorio ordinario, & plenario, quando adeit legitimus Contradictor, secus inmero possessorio, in quo legitimus Contradictor non adeit, cum inujusmodi causa momentaneae possessionis sit modici praedicii, l. fin. ubi Dec. in 4. not. & seq. n. 15, C. de edict. Div. Adr. toll. Rimin. d. conf. 258, n. 33, lib. 2, Cagnol. in d. l. in pari 171, n. 3, vers. sed in contrarium, & vers. postremo, ff. de reg. jur.

97 Clausula, sine præjudicio Possidentium seu possessionis alterius, & habentium meliora, & potiora jura, venit in Mandato de immitrendo apponenda, quando traditur possessio Parte non citata, Menoch. de adipisc. remed. 4, num. 467, & ita quotidie observat Praxis.

Et non comprehendit ea, in quibus quis sibi expresse præjudicat, Paris. conf. 70, num. 12, lib. 1, Mart. de Claus. p. 1, claus. 358, n. 3, Seraph. dec. 759 n. 2, & dec. 773, n. 10.

97 Possessio verò tradita cum d. clausula intelligitur data sub conditio ne, si alius non possideat, qui absenti §. 1. ff. de acquir. possess. Mart. de Claus. par. 1, claus. 158, num. 2, Put. decif. 34, lib. 1, in correct. Surd. decif. 333, post conf. lib. 4, Cavalier. decif. 446, num. 33, Rot. dec. 315, n. 2, in fin. par. 3, recent.

98 Atque operatur alterius possessionis præseruationem, Oldrad. conf. 237, n. 9, Seraph. dec. 144 Rota d. decif. 315, n. 2, in fin. p. 3, recent.

99 Quod si constet de possessione, vel potiori jure alterius, possessio tradita resolvitur, Bisignetr. dec. 9, in fin. de concess. præb. Cavalier. decif. 446 n. 4, & seq.

100 Interim verò, donec non constet de possessione, aut jure alterius, qui possessionem cum d. clausula quaerivit, habetur pro possessore, Seraph. dec. 877, n. 2, Cavalier. decif. 446, n. 5.

C De Agdiana satis dictum est in cap. præcedente, seu lit. D. n. 121, & seq.

SUMMARIUM CAP. VIII.

- 1 Executio Literarum Apostolicarum conceditur ad instar remedii leg. fin. idè de ea nunc subicitur.
- 2 In executione Literarum Apostolicarum in Tribunali A. C. proceditur prævio Monitorio, cum earum insertione.
- 3 Monitorium super executione Literarum Apostolicarum, & ejus formula.
- 4 Pro adipiscenda possessione Canonici contra Intrusum proceditur via Monitorii.
- 5 Monitorium pro adipiscenda possessione Canonici, & Præbenda contra Intrusum, & ejus formula.
- 6 Monitorium pro obtinenda executione Literarum Apostolicarum in forma Brevis, de capienda possessione nomine Camera, & ejus formula.
- 7 Monitorium pro executione Literarum Apostolicarum in aliis casibus, in quibus non agitur de possessione, ut supra adipiscenda, & ejus formula.
- 8 Adnotatio relationis executionis Monitorii in actis, & ejus formula.
- 9 Reus debet negare Monitorium infra triduum.
- 10 Literæ Apostolicæ sunt à Provisio justificanda, & docendum de Clericatu.
- 11 Literæ Apostolicæ possunt justificari per Scripturas, & per Testes, servatis servandis.
- 12 Si Reus, ad ejus exceptiones probandas producat Scripturas, vel articulos, Actor debet protestari, & quomodo, n. 13.
- 13 Protestatio Provisi Apostolici contra Jura, vel articulos, & ejus formula.
- 14 Si Reus citet ad dicendum contra articulos, quid addendum in protestatione ab Actore.
- 15 Actore protestante, non admitti Jura, vel articulos

in præjudicium judicii executivi, Juxta non admittit, nisi cum clausula, sine præjudicio &c.

16 In judicio executionis Literarum Apostolicarum potest suspendi petitorium.

17 Commissarius Camera existens in causa est citandus ad singulos actus, & quomodo citatio ad ejus, & Provisi Apostolici illi adherentis instantiam facta in fine concipi debeat.

18 Commissarius Camera negotiis gravioribus impeditur in materia executionis Literarum Apostolicarum solet substituere Provisum, vel alium sibi benevisum.

19 Si Literæ Apostolicæ non sunt justificata, fertur absolutoria pro Reo, qui debet servare terminos substantiales ad libellandum, prout in aliis Beneficialibus.

20 Literis justificatis servantur ab Actore quatuor termini, ad docendum se paruisse Literis Apostolicis.

21 Citationes quatuor ad docendum se paruisse Literis Apostolicis, primò pro prima, secundò pro secunda, tertio pro tertia, & quarto pro quarta, & superabundanti dilatione, & earum formula & processus.

22 Citatio ad videndum deferri juramentum in supplementum, & ad Sententiam, in materia executionis Literarum Apostolicarum, & ejus formula, & processus.

23 Cedula Sententiæ super immisione in possessionem Beneficii, ac declaratoria in simul lata, & earum formula.

24 Cedula Sententiæ super immisione in possessionem Beneficii, & declaratoria simul lata in casu, in quo Commissarius Camera est in causa, & earum formula.

25 Ut fulminetur Censura contra obligatum in forma Camera, sufficit citare domum dimissa copia, sed contra eum, qui non paruit Literis Apostolicis, Mandato, vel Sententiæ, & in aliis casibus, ad id requiritur citatio personalis.

26 Si Sententiæ sit ferenda contra Capitulum, vel Universitatem, Censura non fulminatur statim.

27 Cedula Sententiæ super immisione in possessionem Canonici, ac declaratoria contra Capitulum, & earum formula.

28 Mandatum de immitiendo in possessionem Beneficii in vim Sententiæ expeditum, quando R. P. D. Commissarius est in causa, & ejus formula.

29 Mandatum de immitiendo in possessionem Beneficii vigore Sententiæ lata, quando R. P. D. Commissarius non est in causa, & ejus formula.

30 Si ad parendum declaratoria præfigitur terminus, debet intimari Parti cum cedula, quo elapso prout eo non præfixo, assignantur Cedulones.

31 Cedulones contra Intrusum in Beneficio, & ejus formula.

32 Si executio Sententiæ super immisione una cum declaratoria sit facienda in partibus, transmittitur ad partes illius instrumentum.

33 Instrumentum Sententiæ super immisione in possessionem Beneficii una cum declaratoria ad partes expeditum, & ejus formula.

34 Declaratus, qui post decem dies à die assignationis Ceduloni non paruit, servatis servandis citatur ad videndum aggravari.